

Jak se potkala ropucha se skokanem

Dny pozdního jara bývaly dobou sečení luk, sušení a sklizení trávy. Nyní je situace asi jiná. Obce jsou ozvučeny hlasem motorových sekaček. Jen málokde se ozve sykavý zvuk kosy. Tyto dny potkaly i nás na naší zahradě. Za žací nástroj jsem si zvolil právě obyčejnou kosu. Máme jich několik a každá má svůj vlastní chod. Protože bylo ještě ráno a tráva byla zvlhlá, volil jsem tu lehčí. Sekačka, kterou někdy používáme na přerostlý travní porost, spokojeně pospávala v boudě.

Ropucha obecná (*Bufo bufo*)

A dobře jsem udělal. Po chvíli sečení ve stínu ovocných stromů jsem si všiml, že cosi před kosou odskočilo. Nechal jsem kousek neposečené trávy být a věnoval se jinému kusu zahrady. Když jsem se vrátil, vyplašil jsem krásného hnědého elegána s dlouhýma nohama. Byl jím skokan štíhlý (*Rana dalmatina*).

Den oboživelníků neskončil. Při obhlížení našeho malého jezírka jsem zjistil, že na plovoucím ostrůvku leknínů se usadila statná ropucha obecná (*Bufo bufo*). Víme o ní již dlouho jako o trvalém obyvateli naší zahrady. Asi ji nyní nenadálý ruch vyplašil. Zvolila si tedy místo jí příhodné a bezpečné. A setrvala tam až do večera. S pohledem antického stoika, zabývajícího se momentálně kosmickým determinismem a žabí svobodou ducha, podepřeného pilířem mocné přírody.

Zahradu se snažíme posekat na několik etap. Už jen s ohledem na její větší obyvatele a drobné bezobratlé. Ty nelze bez podrobnějšího nahlížení a delšího času postihnout v plné šíři. Např. na květech pryskyřníku jsem pozoroval 4 zástupce brouků a 3 zástupce blanokřídlých v jednu chvíli. Navíc druhové složení bylinného porostu se v průběhu jednotlivých let mění. Jednou máme více květin, jindy půdu ovládne travní porost. Byliny různě kvetou a dozrávají. Někteří obyvatelé trvale zůstávají. Jiní, jako např. motýli a brouci, se mění.

17. června 2023